

اثرات بلندمدت تغییرات نرخ ارز بر تولید و تأثیر غیرمستقیم آن بر تولید حق بیمه در ایران

احمد مجتبه^۱

تیمور محمدی^۲

فرزان خامسیان^۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۴/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۱/۰۶/۲۷

چکیده

باتوجه به اهمیت روزافزون متغیر ارز به خصوص در شرایط کنونی اقتصاد ایران، در این تحقیق به آثار تغییرات نرخ ارز بر متغیرهای کلان در هم کلاف اقتصادی و سپس اثر غیرمستقیم این تغییرات بر حق بیمه های دریافتی صنعت بیمه پرداخته شده است. در گام اول باتوجه به مدل نظری ماهواره ای برگرفته از پروفسور پسران، تأثیرگذاری نرخ ارز بر متغیرهای کلان اقتصاد به دست آمده است. مدل اقتصادستنجی مورد استفاده، مدل سیستمی معادلات همانبائمه خودرگرسیونی (Cointegration VAR) است. در گام دوم از طریق مدل ARDL اثرگذاری متغیرهای کلان اقتصاد بر تولید حق بیمه و اثرات غیرمستقیم نرخ ارز پر تولید حق بیمه های صنعت بیمه برآورده شده است، تا مجموع تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم نرخ ارز بر تولید حق بیمه به دست آید. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که تأثیر نرخ ارز بر تولید منفی است؛ یعنی با افزایش نرخ ارز تولید کاهش می یابد، همچنین اثرگذاری مستقیم تولید کل کشور بر تولید حق بیمه مثبت است.

واژگان کلیدی: بیمه، تولید ناخالص داخلی، نرخ ارز

(Email: a-mojtahed@sb24.com)

۱. استاد دانشگاه علامه طباطبائی

(Email: mohammadi@atu.ac.ir)

۲. دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی

(Email: farzan-kha@yahoo.com)

۳. دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)

۱. مقدمه (بیان مسئله)

با گسترش روزافزون تجارت بین‌الملل در زمینه‌های تولید کالا و خدمات، اهمیت ارز نیز به نسبت افزایش یافته است. به طوری‌که ارز یکی از مهم‌ترین متغیرهای اقتصاد کلان کشورهای است و تغییرات آن مستقیم و غیرمستقیم باعث واکنش در متغیرهای دیگر کلان از جمله تولید، صادرات، واردات، استغال، سطح قیمت‌ها و ... در اقتصاد می‌شود (اسنودن و وین، ۱۳۸۳). در نتیجه در بررسی تحرکات متغیرهای اقتصاد نمی‌توان اثر تغییرات نرخ ارز را نادیده گرفت. این اهمیت روز افزون ارز در حوزه کلان بیمه‌ای کشور نیز قابل مشاهده است. هرچه میزان تجارت خارجی کشور بیشتر می‌شود و هرچه مراودات شرکت‌های بیمه‌ای با خارج بیشتر می‌شود، تأثیرگذاری نرخ ارز در تحولات بیمه‌ای نیز بیشتر می‌شود. بهمین دلیل نیز باید در پژوهش‌های بیمه‌ای به تحولات نرخ ارز چه در کوتاه‌مدت و چه در بلندمدت توجه بیشتری شود. در این تحقیق سعی شده است که به مکانیسم برآیند اثرات مستقیم و غیرمستقیم ارز بر تولید در کشور و همچنین بر تولید حق‌بیمه در صنعت بیمه پرداخته شود.

مسئله تحقیق این است که تغییرات نرخ ارز در بلندمدت بر تولید در اقتصاد و تولید حق‌بیمه در صنعت بیمه چه تأثیری می‌گذارد و این سؤال مطرح می‌شود که آیا سیاست‌های افزایش نرخ ارز (که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان باید در کشور رخ دهد)^۱ سیاستی مناسب با توجه به وضعیت ساختار اقتصاد ایران است یا بهای افزایش نرخ ارز در بلندمدت بسیار است و می‌تواند آسیب‌های بلندمدتی به تولید و تولید حق‌بیمه در کشور و صنعت بیمه برساند؟

غیر از اهمیتی که نرخ ارز روزبه روز در میان متغیرهای کلان اقتصاد پیدا می‌کند، اهمیت خاصی نیز در دوره کوتاهی در اقتصاد ایران دارد. وجود تحریم‌ها و مشکلات

۱. نتایج به دست آمده از مصاحبه‌های تحقیق

عرضه ارز (ناشی از این تحریم‌ها) می‌تواند باعث جهش‌ها یا تحرکات شدید نرخ ارز در اقتصاد شود. این تحرکات شدید نرخ ارز می‌تواند آسیب‌های جبران‌ناپذیری بر اقتصاد و همچنین شرکت‌های بیمه داشته باشد. از این سبب داشتن دانش لازم در مورد اثرات نرخ ارز بر تولید و تولید حق‌بیمه در دوره کنونی می‌تواند در تصمیم‌گیری‌ها و پیش‌گیری‌ها و پوشش ریسک شرکت‌های بیمه بسیار مؤثر واقع شود.

۲. اهداف و سؤالات تحقیق

در این تحقیق به بررسی مکانیسم اثرگذاری تغییرات نرخ ارز در اقتصاد ایران پرداخته شده و کانال‌های اثرگذاری نرخ ارز بر تولید و سایر متغیرهای کلان به دست آمده است تا مدلی قوی برای تصمیم‌گیران اقتصاد و صنعت بیمه برای طراحی و ارزیابی سیاست‌های اقتصادی در سطح اقتصاد کلان و صنعت بیمه حاصل شود. سؤالات تحقیق متعاقب آن به صورت زیر مطرح می‌گردد:

- رابطه بلندمدت نرخ ارز واقعی با تولید واقعی در ایران چگونه است؟
- رابطه بلندمدت نرخ ارز واقعی با تولید حق‌بیمه در صنعت بیمه چگونه است؟

۳. تحولات نرخ ارز و نظام ارزی در ایران

در تعریف، به مقدار واحد پول داخلی معادل با یک واحد پول خارجی، نرخ ارز گویند. در تئوری برابری قدرت خرید، که از چهارچوب منطقی شکل‌گیری نرخ ارز به وجود آمده است، نرخ ارز به صورت زیر به دست می‌آید:

$$e = \frac{p}{P^f} \quad (1)$$

- p : سطح قیمت داخل کشور؛
- P^f : سطح قیمت کشور خارجی مورد نظر؛
- e : نرخ ارز.

منطق حکم می‌کند که نرخ ارز باید از طریق رابطه‌ی (۱) به‌دستآید و چنانچه نرخ ارز بازاری با این مقدار متفاوت باشد فرصت آریتراز به‌دستآمده و نرخ ارز بازاری به سمت نرخ ارز به‌دستآمده از رابطه (۱) میل خواهد کرد. اما در واقعیت به‌علت وجود نظام‌های نرخ ارز و سیاست‌های کنترل ورود و خروج کالا و تفاوت کیفیت کالاهای داخل و خارج، این امر رخ نمی‌دهد و نرخ ارز بازار با نرخ ارز به‌دستآمده از رابطه (۱) متفاوت است (شاکری، ۱۳۹۰). در رابطه (۱) این نکته صادق است که هر چند که نرخ ارز بازار با نرخ ارز رابطه PPP متفاوت است ولی روند تغییرات (p / p^f) با ϵ رابطه معنادار دارد. یعنی تغییرات نرخ ارز، تابعی از تغییرات نسبت قیمت‌های داخل و خارج است.

نرخ ارز در ایران در طی سال‌های گذشته تغییرات زیادی داشته که در چهارچوب یک نظام ارزی نبوده و کنترل نرخ ارز توسط دولت هم در چهارچوب نظام‌های ارزی، سیاست‌های ارزی و وارداتی و ... نیز در این تغییرات مؤثر بوده است. در مکانیسم تعیین نرخ ارز، دو نظام حدی در طیف نظام‌های ارزی قرار دارد که در یک سر طیف نظام نرخ ارز ثابت و در سر دیگر آن نظام نرخ ارز شناور قرار دارد. در نظام نرخ ارز ثابت، نرخ ارز در واکنش به تغییرات متغیرهای کلان ثابت می‌ماند. وقتی نرخ ارز تمایل به افزایش دارد بانک مرکزی، ارز خارجی را در بازار با نرخ قبلی عرضه می‌کند تا قیمت آن ثابت بماند و اگر نرخ ارز تمایل به کاهش داشته باشد، بانک مرکزی با خرید ارز از بازار اقدام به تثبیت نرخ ارز مورد نظر خود می‌کند. بنابراین حفظ دستوری یک نرخ معین، به معنای نظام ارز ثابت نمی‌باشد. نرخ ارز ثابت نیز مانند شناور از طریق تعادل در بازار به وجودمی‌آید و دولت از طریق کنترل نیروهای بازار به مقصود خود از ثابت نگه داشتن نرخ ارز در یک سطح معین دست می‌یابد. ولی اگر به صورت دستوری یک نرخ ارزی را اعلام کند، بازار واقعی ارز از بازار

دولتی جدا شده و نظام دو نرخی ارز تشکیل می‌شود که این نظام با نظام نرخ ارز ثابت متفاوت است.

در سر دیگر طیف، نظام با نرخ ارز شناور قرار دارد که در این نظام ارزی، نرخ ارز کاملاً بر عهده نیروهای عرضه و تقاضای بازار قرار دارد و دولت در تعادل هیچ گونه دخالتی ندارد (شاکری، ۱۳۹۰).

در واقعیت کمتر مشاهده شده کشوری از یکی از دو سر طیف نظام ارزی (نظام کامل ثابت نرخ ارز و نظام شناور کامل نرخ ارز) استفاده کند. عمدها در کشورها از نظام نرخ ارز شناور مدیریت شده استفاده می‌شود که از معایب دو نظام کمتر صدمه بینند و از مزایای هر دو نظام حدی نیز بهره‌مند شوند. در نظام نرخ شناور مدیریت شده، نرخ ارز در یک بازه مشخصی کاملاً آزاد است که نوسان داشته باشد و چنانچه نرخ ارز از این بازه خارج شود، دولت دخالت می‌کند و با نیروهای بازار (خرید و فروش ارز) نرخ ارز را دوباره به محدوده بازه تعیین شده برمی‌گرداند.

در ایران آنچه که به صورت رسمی اعلام می‌شود، نظام نرخ ارز شناور مدیریت شده است. تغییر نظام ارزی در ایران و همچنین دخالت‌ها و کنترل‌های دولت چندان نشانگر وجود نظام ارزی مشخصی نیست. نرخ ارز در ایران باتوجه به مشاهدات از آمار گاهی به صورت خزنه و گاهی به صورت جهشی روند افزایشی دارد که دلیل آن می‌تواند افزایش سطح قیمت‌ها باشد (نوسانات نرخ ارز عمدها رو به بالاست). در تحقیق حاضر از طریق مصاحبه با خبرگان بانک مرکزی در اجرای سیاست‌های پولی و ارزی و همچنین مقایسه و تطبیق زمان‌بندی این سیاست‌ها با اهداف اقتصادی دولت و سازوکار نظام نرخ ثابت و شناور، این نتایج به دست آمد:

- نظام نرخ ارز ایران در سال‌های اخیر (با چشم‌پوشی از ۲ سال گذشته به علت کمبود ارز در اثر تحریم‌ها) ثابت نبوده و به صورت خزنه افزایشی بوده است. در عین حال تلاش دولت در بعضی از دوره‌ها برای جلوگیری از جهش قیمت ارز

مشاهده می‌شود. به عنوان مثال در سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۸ با وجود افزایش واردات، نرخ ارز چندان رشد متناسبی نداشت که حاکی از تزریق ارز توسط بانک مرکزی است.

- نظام نرخ ارز ایران در سال‌های اخیر، نظام نرخ ارز شناور نیز نبوده است؛ زیرا در زمان‌های افزایش سطح واردات یا افزایش شدید حجم پول از سال ۱۳۸۷ به بعد که باید نرخ ارز نیز افزایش بیشتری داشته باشد، با دخالت دولت و تزریق ارز از شدت افزایش نرخ ارز کاسته شده است.

- نظام نرخ ارز در ایران در سال‌های اخیر نظام نرخ ارز شناور مدیریت شده نیز نبوده است. زیرا در هیچ دوره چند ساله‌ای نرخ ارز حول محور یک بازه مشخصی نیست و روند خزنده افزایشی دارد.

- با توجه به روند افزایشی و خزنده نرخ ارز در سال‌های اخیر (به‌جز دو سال گذشته) و سیاست‌های تزریقی ارز توسط دولت در زمان افزایش حجم پول یا افزایش واردات، وجود سیاست‌های کنترلی دولت در جهت کنترل شتاب‌گیری افزایش نرخ ارز غیرقابل انکار است.

- دخالت‌های دولت در جهت کنترل تغییرات نرخ ارز نمی‌تواند با هدف تورم‌زدایی باشد. زیرا سیاست‌های کنترلی نرخ ارز هم‌زمان با سیاست‌های ابسطاطی پولی در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۸۷ که سیاست‌های تورمزا است، قابل جمع نیست (در این سال‌ها افزایش کسری بودجه دولت با افزایش نقدینگی پوشش داده شده است که می‌توانست با عدم کنترل ارز نیز کسری بودجه کاهش یابد).

با توجه به برآیند نظرات خبرگان و مقایسه سیاست‌های پولی و ارزی و روند داده‌های ارز آنچه که به‌نظر می‌رسد این است که دولت از هیچ نظام خاصی برای نرخ ارز پیروی نمی‌کند. همچنین سیاست‌های تورم‌زدایی یا افزایش صادرات نیز با اجرای سیاست‌های کنترلی نرخ ارز و با سیاست‌های پولی هم‌زمان هم‌خوانی ندارد، پس نمی‌توان سیاست‌های مذکور را از اهداف رفتار دولت در دخالت‌های ارزی دانست.

آنچه که از جمع‌بندی اطلاعات به نظرمی‌رسد این است که دولت به علت نداشتن ذخایر ارزی کافی، در بلندمدت قادر به کنترل نرخ ارز ثابت نیست، در نتیجه در بلندمدت نرخ ارز کاملاً درونزا است و با توجه به تحرکات متغیرهای کلان مشخص می‌شود. اما دلیل کنترل ارز و تزریق ارز توسط دولت این است که به علت تحرکات جهشی متغیرهای پولی مثل حجم پول به دلایل کسری بودجه و سیاست‌های پولی، ارز نیز به صورت جهشی تغییر نکند تا افزایش ناگهانی قیمت کالاهای واسطه‌ای و نهایی وارداتی به سطح قیمت‌ها شوک ایجاد نکند، البته در مورد شدت و زمانبندی سیاست‌های کنترل نرخ ارز با توجه به نظرات خبرگان، مافیای اقتصادی و تجار نیز مؤثرند.^۱

۴. مبانی نظری تأثیر نرخ ارز بر تولید و تولید حق بیمه در صنعت بیمه
نرخ ارز ابتدا از طریق تراز پرداخت‌ها بر صادرات، واردات و ورود و خروج سرمایه تأثیر می‌گذارد و در مرحله بعد با تغییر تقاضا و عرضه کل اقتصاد، سایر متغیرهای کلان اقتصاد متأثر می‌شوند. این چهارچوب نظری از طریق تئوری قدیمی و مشهور ماندل فلمینگ و سایر مدل‌های اقتصاد کلان مشهود است (بهرامی، ۱۳۷۷).

۴-۱. مدل ماهواره‌ای^۲

در این مقاله چهارچوب‌های ارتباطی متغیر نرخ ارز با سایر متغیرهای کلان اقتصاد از طریق مدل ماهواره‌ای تعیین می‌شود که از جدیدترین مدل‌های اقتصاد کلان است. مدل ماهواره‌ای از طریق تعیین ۵ معادله بلندمدت در اقتصاد، چهارچوب روابط متغیرهای کلان اقتصاد را نشان می‌دهد.

مهم‌ترین رابطه، معادله تولید است که نشان‌دهنده تعادل در عرضه و تقاضای کل است:

$$Y_t - \Psi_1 Y_t^* = \Psi_2 (e_t - p_t) + \Psi_3 XQ_t + c_t + \gamma t + \varepsilon_{y,t}$$

۱. نتایج بدست آمده از مصاحبه‌های تحقیق

2. Satellite Model

$$\psi_1 = \tau\theta(1 - \psi_2)$$

$$\psi_2 = \psi_3 = \alpha$$

$$\gamma = (1 - \alpha)(n - \theta n^*)$$

- y: تولید واقعی؛

- e: نرخ ارز؛

- p: شاخص قیمت‌ها؛

- x0: درآمدهای نفتی.

رابطه دوم همان رابطه حجم پول است که حجم پول تابعی از درآمدها و اختلاف سطح قیمت‌ها در نظر گرفته می‌شود؛ یعنی فرض این است که حجم پول براساس نیاز

به پول به دلیل افزایش سطح قیمت‌ها و افزایش مبادلات و تولیدات، افزایش می‌یابد.

$$m_t - p_t = \phi_1 y_t + \phi_2 (p_t - p_{t-1}) + c_{mp} + \delta_{mp} t + \varepsilon_{m,t}$$

- m_t: حجم واقعی پول؛

- y_t: تولید واقعی؛

- p_t: سطح قیمت‌ها.

رابطه سوم، نشان دهنده تحولات نرخ ارز در شکل‌گیری نرخ ارز در بازار است که همان معادله برابری قدرت خرید^۱ است. براساس تئوری برابری قدرت خرید، در

بلندمدت نرخ ارز بین دو کشور برابر نسبت قیمت‌های بین دو کشور است.

$$e_t = p_t / p_t^*$$

- p_t: سطح قیمت‌های داخلی؛

- p_t^{*}: سطح قیمت‌های خارجی؛

- e_t: نرخ ارز.

1. Purchasing Power Parity (PPP)

رابطه بالا را با گرفتن لگاریتم از طرفین و با فرض اختلالات کوتاه‌مدت و روند به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$p_t - p_t^* - e = b_+ + b_- t + \zeta_{et}$$

رابطه بعدی رابطه سرمایه و جریان آن با خارج است که در صورت بازبودن جریان سرمایه بین داخل و خارج براساس رابطه جریان سرمایه، در بلندمدت آنقدر ورود و خروج سرمایه توسط آربیتراژرهای انجام می‌گیرد تا نرخ بهره داخل با خارج (در زمانی که نرخ ارز به روند رسیده است) برابر شود که براساس این رابطه داریم:

$$r_t - r_t^* = c_+ + \epsilon_{rt}$$

- y_t : نرخ بهره داخل؛

- r_t^* : نرخ بهره کشور خارجی.

البته از آنجاکه بازار سرمایه کاملاً باز نیست این رابطه عمدتاً صادق نیست و عموماً به صورت یک رابطه رگرسیونی صادق است؛ یعنی به جای برابری میان نرخ بهره‌ها، همبستگی وجود دارد. در کشورهایی مثل ایران که بازار سرمایه داخل و خارج تقریباً بسته است و نرخ بهره کاملاً دستوری شکل می‌گیرد این رابطه حتی به صورت رگرسیونی نیز مشاهده نمی‌شود.

رابطه آخر، معادله مشهور فیشر است که رابطه بلندمدت تورم و نرخ بهره را نشان می‌دهد؛ بدین صورت که در بلندمدت با افزایش نرخ تورم، ارزش پول و بهره متعلق به آن کاهش می‌یابد و پول به سمت خرید کالای بادوام سوق می‌یابد. این امر باعث کاهش انگیزه وام‌دهی می‌شود، در نتیجه نرخ بهره افزایش می‌یابد. یعنی رجحان نقدینگی با افزایش تورم افزایش می‌یابد و هزینه نگهداشت پول یا وام افزایش می‌یابد. این اثر را می‌توان به این صورت بیان کرد:

$$r_t = d_+ + \beta \pi_t + \epsilon_{rt}$$

- y_t : نرخ بهره؛

- π_t : تورم در کشور مورد بررسی.

این رابطه بلندمدت در کشورهایی که به طور مداوم (بلندمدت و کوتاهمدت) نرخ بهره به صورت دستوری و با دخالت بانک مرکزی شکل می‌گیرد و تعیین می‌شود چندان رابطه معناداری ندارد. ایران از جمله این کشورهاست.

شاید به نظر آید در روابط بلندمدت ذکر شده در بالا همان‌طور که رابطه بازار سرمایه داخل و خارج به عنوان رابطه بلندمدت آمده است رابطه بازار کالا و خدمات در صادرات و واردات نیز باید به عنوان رابطه بلندمدت ذکر شود. نتیجه رابطه بلندمدت صادرات و واردات همان رابطه اول یا معادله تولید است. مدل ماهواره‌ای شامل ۵ معادله مذکور بلندمدت است که به عنوان قید در روابط بین متغیرهای اقتصاد کلان قرار می‌گیرد. روش تخمین یا مدل اقتصادسنجی مربوط به برآورد چنین مدل نظری، مدل خودرگرسیونی همانباشه است که در ادامه توضیح داده می‌شود (Garratt et al., 2006).

۴-۲. مبانی نظری نرخ ارز با تولید حقبیمه در ایران

کanal‌های اثرگذاری نرخ ارز بر تولید حقبیمه در ایران یکی از طریق سطح تولید در کشور صورت می‌گیرد و دیگری از طریق سطح قیمت‌ها. بدین‌صورت که با افزایش نرخ ارز، میزان سطح تولید و سپس میزان معاملات صورت گرفته کاهش می‌یابد در نتیجه کاهش تولید کل در کشور، تولید حقبیمه را متأثر می‌سازد. اثرگذاری کاهش تولید بر حقبیمه امری است شناخته شده و بدیهی است که چنانچه میزان تولید و مبادلات در کشوری کمتر باشد در بلندمدت میزان تقاضا برای بیمه نیز کاهش می‌یابد (البته این تأثیر در کوتاهمدت ممکن است عکس باشد) ولی برای تکمیل مدل‌سازی‌ها در این تحقیق تأثیر تولید بر تولید حقبیمه نیز مدل‌سازی و برآورد می‌گردد. کanal دیگر تأثیرگذاری نرخ ارز بر تولید حقبیمه، سطح قیمت‌هاست. با افزایش نرخ ارز، کالاهای وارداتی برای جبران خسارت‌ها و ... گران‌تر شده و این امر باعث افزایش قیمت‌های بیمه‌نامه‌ها و در نتیجه کمتر به صرفه‌بودن بیمه‌ها و تقاضای کمتر بیمه‌ها می‌شود. از آنجاکه متغیرهای کلان مورد استفاده در تحقیق همگی واقعی هستند یعنی

از نسبت رقم جاری متغیر مورد بررسی مانند تولید به سطح قیمت‌ها به دست می‌آید، اثر تغییرات سطح قیمت‌ها در بلندمدت نیز در بطن ضریب اثرگذاری متغیرهای واقعی لحاظ می‌شود. از طرف دیگر شاید به نظر بیاید نرخ ارز مستقیماً بر مبادلات اتكایی بین شرکت‌های بیمه با خارج اثرگذار باشد در نتیجه از این طریق بر تولید حق بیمه مؤثر باشد. این تأثیر در کوتاه‌مدت وجود دارد ولی در بلندمدت از آنجاکه تأثیر نرخ ارز از طریق گران‌تر شدن کالاهای وارداتی و سپس بیمه‌نامه‌ها بر تولید حق بیمه لحاظ می‌شود، آثار بلندمدت نرخ ارز از طریق تغییرات مبادلات بیمه‌های اتكایی از طریق متغیر سطح قیمت‌ها در مدل پوشش داده می‌شود (Cummius and Doherty, 2005).

به منظور مدل‌سازی تأثیر نرخ ارز بر تولید حق بیمه در ایران از معادله تولید حق بیمه در ایران (اشتباه نشود، از تابع تولید استفاده نمی‌کنیم) یعنی برای تقاضا و عرضه حق بیمه در ایران استفاده می‌کنیم. بدین منظور از مبنای اقتصاد خردی بیمه برای شروع مدل‌سازی استفاده می‌کنیم. بر مبنای تئوری اقتصاد خردی بیمه، زمانی یک فرد متقاضی بیمه است که شرط زیر ایجاد شود:

$$Y - T(1+r) \geq (1-P)(Y) + (P)(Y - L)$$

- y: ارزش کالا یا خدمت مورد بیمه؛

- T: مجموع حق بیمه؛

- r: نرخ بهره مورد نظر فرد متقاضی؛

- P: احتمال خسارت؛

- L: میزان خسارت.

در این رابطه فرض بر این است که حق بیمه، ابتدای سال پرداخت می‌شود و درآمد و خسارت احتمالی بر آن در انتهای سال ایجاد می‌شود. در نتیجه صرفاً حق بیمه‌ها براساس نرخ بهره تعديل شده است، نرخ بهره نیز در واقعیت اقتصاد برابر نرخ بهره بانکی می‌تواند نباشد و می‌توان آن را برابر با بازده قیمتی کالاهای ماندگار یا همان

تورم نیز در نظر گرفت. زیرا می‌توان فرض کرد فرد در ابتدای سال به جای خرید بیمه‌نامه می‌تواند معادل همان پول حقیمه را یک کالای بادوام خریداری کند و در انتهای سال بهره‌ای برابر تورم با فروش کالای مورد نظر به دست آورد. پس می‌توان رابطه را در حالت واقعی‌تر به این صورت نوشت:

$$Y - T(1+\pi) \geq (1-P)(Y) + (P)(Y - L)$$

- π : میزان تورم انتظاری، (توجه شود که میزان متغیرها در سری زمانی مورد بررسی به صورت واقعی است و نسبت به شاخص قیمت‌ها به دست می‌آیند). با توجه به رابطه بالا انتظار می‌رود یک فرد عقلایی چنانچه رابطه بالا برای او در مورد مبادله‌ای صادق باشد حتماً بیمه را می‌خرد. با ساده‌سازی رابطه بالا و فرض حداقلی برای مطلوبیت فرد در خرید بیمه (بی‌تفاوتبه در خرید بیمه) داریم:

$$Y - T(1+\pi) = (1-P)(Y) + (P)(Y - L)$$

یا

$$T = P / (1+\pi)L$$

رابطه به دست آمده مرز بی‌تفاوتبه فرد برای خرید بیمه‌نامه است، حال اگر کل افراد یا تقاضاهای بیمه را با هم در هر رشته و فردی جمع کنیم داریم:

$$Tn = N(P / (1+\pi)L)$$

یا

$$\ln(Tn) = \ln(N) + \ln(P) + \ln(L) - \ln(1+\pi)$$

- Tn : مجموع کل حقیمه‌های دریافتی در یک سال؛

- N : میزان ریالی مبادلات (Rees and Wambach, 2007).

در نتیجه از لحاظ نظری می‌توان ارتباط نرخ ارز با تولید حقیمه را تأثیر نرخ ارز بر تولید و سپس بر تعداد مبادلات بیمه (N) و همچنین تأثیر نرخ ارز بر سطح قیمت‌ها و در نتیجه تأثیرات بر دریافت‌ها و پرداخت‌های مالی شرکت‌های بیمه دانست.

۴-۳. مدل خودرگرسیونی همانباشه^۱

در مدل خودرگرسیونی (VAR) فرض کنید به جای آنکه متغیرها (\cdot) I باشند همگی (\cdot) I باشند. ماتریس متغیرها y باشد که از مرتبه $m \times m$ (شامل m متغیر) است. معادله خطی VAR به این صورت است:

$$y_t = \phi_1 y_{t-1} + \dots + \phi_p y_{t-p} + a_0 + a_1 t + u_t$$

- y : ماتریس متغیرها.

فرم معادله تصحیح خطأ^۲ برای معادله بالا به این صورت است:

$$\Delta y_t = -\Pi y_{t-1} + \sum_{i=1}^{p-1} \Gamma_i \Delta y_{t-i} + a_0 + a_1 t + u_t$$

$$\Pi = I_m - \sum_{i=1}^p \phi_i$$

$$\Gamma_i = - \sum_{j=i+1}^p \phi_j$$

$$i = 1, 1, \dots, p-1$$

در مدل خودرگرسیونی ساده تمامی متغیرها (\cdot) I انباشته از درجه صفر هستند در نتیجه رتبه ماتریس Π کامل است ولی چنانچه بعضی از متغیرهای y انباشته از درجه ۱ باشند $((I))$ و با هم همانباشه باشند می‌توان مدل VAR معمولی را با قید همانباشتگی برآورد کرد. اینکه چند معادله همانباشتگی می‌توان در بین متغیرها پیدا کرد بستگی به تعداد ریشه‌های مشخصه ماتریس Π دارد. تعداد این معادلات نقش همان معادلات یا روابط بلندمدت میان متغیرها را بازی می‌کنند که در زمانی که مدل نظری نباشد، قیدها براساس بهترین نتایج به دست آمده به صورت آماری بر متغیرها وضع می‌شوند. اما در مدل ماهواره‌ای معادلات و روابط بلندمدت ذکر شده به عنوان

-
1. Cointegration VAR Model
 2. Vector Error Correction Model (VECM)

قید بلندمدت در مدل خودرگرسیونی بر متغیرها وضع می‌شود و سپس برآورده صورت می‌گیرد. برتری این روش بر مدل خودرگرسونی ساده یکی این است که در این مدل نیازی به $(\cdot)^I$ بودن متغیرها نیست و دوم اینکه مبنای نظری برای برآورد و کانال‌های ارتباطی متغیرها وجود دارد (Garratt et al, 2006).

۵. مدل‌سازی و برآورد

می‌توان از روابط همانباشته کلان اقتصاد در مدل ماهواره‌ای به عنوان روابط بلندمدت میان متغیرهای کلان اقتصاد استفاده کرد و از ضرایب برآورده شده توسط خود رگرسیونی همانباشته برای بیان چگونگی ارتباط متغیرها استفاده کرد. در این بخش کاری که صورت می‌گیرد این است که با توجه به ویژگی‌های اقتصاد ایران و کانال‌های ارتباطی متغیرها در ایران معادلات همانباشته مذکور تعديل می‌گردد و با توجه به ویژگی‌های داده‌ای موجود و تعداد ممکن برای درنظرگرفتن معادلات همانباشته، معادلات بلندمدت مورد برآورد تعیین می‌شوند تا برآورد صورت گرفته با درنظرگرفتن شرایط اقتصاد ایران و کانال‌های ارتباطی نرخ ارز در ایران انجام پذیرد و نتایج به دست آمده با دقت بالایی برای اقتصاد ایران به دست آید. سپس با توجه به مدل‌سازی تحركات حق‌بیمه‌های دریافتی در ایران و ارتباط آن با متغیرهای کلان اقتصاد، چگونگی اثرگذاری مستقیم و غیرمستقیم نرخ ارز بر تولید حق‌بیمه به دست می‌آید.

۱-۵. کانال‌های ارتباطی نرخ ارز با تولید در کشور

همان‌طور که در بخش قبل از طریق مبانی نظری نرخ ارز توضیح داده شد، نرخ ارز از طریق تحركات موازنۀ تراز پرداخت‌ها شامل تراز تجاری و تراز حساب سرمایه متأثر شده و همچنین بر سایر متغیرهای کلان اثر می‌گذارد. در این بخش کانال‌های اثرگذاری را به تفکیک بیان می‌کنیم و چگونگی این کانال‌ها در ایران را نیز ذکر می‌کنیم. اولین کanal، صادرات است. نرخ ارز با صادرات رابطه مستقیم دارد. یعنی

چنانچه نرخ ارز در کشور افزایش یابد به علت آنکه کالاهای خارجی و خدمات ساخت داخل کشور نسبت به کالاهای خارجی و خدمات ساخت سایر کشورها ارزان‌تر شده، این امر باعث افزایش تقاضای خارجی برای کالا و خدمات داخلی می‌شود (همچنین بالعکس برای زمانی که نرخ ارز کاهش یابد). در کشورهایی که نرخ ارز کاملاً شناور است این افزایش صادرات باعث افزایش تقاضا برای پول داخلی توسط خارجی‌ها می‌شود که بتوانند کالاهای داخلی را بخرند، این امر باعث افزایش ارزش پول داخلی نسبت به خارجی و سپس کاهش نرخ ارز می‌شود. در نتیجه دوباره با کاهش نرخ ارز تقاضای خارجی برای کالاهای داخلی کاهش و صادرات دوباره به جای اول برمی‌گردد. یعنی در نظامهای ارزی کاملاً شناور، افزایش یا کاهش نرخ ارز آثار و شوک‌های کوتاه‌مدتی را ایجاد می‌کند و در بلندمدت اثرات ختی می‌شود (اسنون و وین، ۱۳۸۳). اما در نظامهایی که دولت بر نرخ ارز کنترل دارد و جلوی حرکت تعديلی نرخ ارز گرفته می‌شود (چه در جهت کاهش و چه افزایش) آثار تحرکات نرخ ارز بر صادرات در بلندمدت نیز باقی می‌ماند. ایران از دسته همین کشورهای است که افزایش نرخ ارز باید دوباره ختی شود ولی بالعکس این افزایش نرخ ارز باعث افزایش واردات می‌شود. یعنی به جای آنکه افزایش صادرات باعث کاهش نرخ ارز شود با افزایش واردات بیشتر ختی می‌شود و جلوی کاهش بیش از حد مجاز نرخ ارز و بالعکس افزایش بیش از حد نرخ ارز گرفته می‌شود. افزایش صادرات نیز باعث افزایش تقاضای کل کالا و خدمات در کشور می‌شود و معادله تولید را متأثر می‌کند و در نتیجه بر سایر متغیرهای کلان اثر می‌گذارد.

دومین کanal اثرگذاری نرخ ارز بر اقتصاد، واردات است. با افزایش نرخ ارز به علت آنکه کالاهای داخلی نسبت به خارجی ارزان‌تر می‌شوند، تقاضا برای واردات کاهش می‌یابد، یعنی کالاهای داخلی جایگزین مشابه خارجی می‌شود (البته این جایگزینی نسبی است و در مورد کالاهایی که قابلیت تجارت خارجی ندارند و

مشابه کامل از لحاظ کیفیت ندارند صادق نیست). البته در مورد واردات در کشور ایران که نظام نرخ ارز شناور کامل نیست، اثرگذاری‌های افزایش نرخ ارز با تقاضای بیشتر پول داخلی و کاهش نرخ ختنی نمی‌شود و آثار در بلندمدت ادامه دارد. کanal اثرگذاری نرخ ارز از طریق واردات در ایران از یک بخش دیگر غیر از مورد بالا نیز ایجاد می‌شود که کاملاً رفتار عکس با رابطه بالا دارد. از آنجاکه اقتصاد تولید در ایران در تمامی صنایع کاملاً به مواد اولیه، واسطه‌ای و سرمایه‌های وارداتی وابسته است افزایش نرخ ارز را فقط نباید در کاهش واردات کالاهای نهایی دانست. زیرا درست است که افزایش نرخ ارز باعث کاهش واردات می‌شود ولی این کاهش واردات در مورد کالاهای نهایی باعث افزایش تولید داخل می‌شود ولی در مورد کاهش واردات کالاهای واسطه‌ای و اولیه باعث کاهش تولید و افزایش قیمت تولیدات داخل می‌شود؛ زیرا افزایش نرخ ارز باعث گرانتر شدن کالاهای واسطه‌ای وارداتی شده و چون جایگزین مناسبی در داخل برای این کالاهای واسطه‌ای به طور نسبی وجود ندارد، تولیدات در مورد خیلی از کالاهای کاهش و قیمت نسبی تولیدات داخل افزایش می‌یابد. این اثر نیز باعث افزایش سطح عمومی قیمت‌های کالاهای تولیدی داخل شده و در نتیجه افزایش تقاضای خارجی‌ها برای تولیدات داخلی کاهش می‌یابد. خود این امر اولاً باعث ختنی شدن نیروی تعديل نرخ ارز به سمت پایین می‌شود. یعنی اگر دولت نیز جلوی کاهش نرخ ارز را نگیرد، افزایش سطح عمومی قیمت‌ها، تقاضا برای پول داخلی برای خارجی‌ها جهت خرید کالاهای داخلی را کاهش داده و بدون آنکه دولت جلوی کاهش نرخ ارز را بگیرد به صورت خودکار این افزایش نرخ با افزایش قیمت‌های داخلی خشی می‌شود. مشکل اصلی در پیچیدگی برآورده اثرگذاری نرخ ارز نیز همین بخش است. زیرا اثر متناقض نرخ ارز از طریق واردات، مثبت یا منفی بودن تأثیر نرخ ارز بر تولید در کل مدل را پیچیده کرده و به همین دلیل در تحقیقات مختلف بنا بر مدل‌سازی‌های مختلف نمایش چگونگی

اثرگذاری نرخ ارز بر تولید نیز متفاوت است. واضح است که هرچه مدل‌سازی قوی‌تر و جامع‌تر باشد نتایج به دست آمده نیز قابل اتکاتر است.

کانال سوم و چهارم تأثیرگذاری نرخ ارز بر متغیرهای کلان از طریق ورود سرمایه و خروج سرمایه است. ورود سرمایه از طریق ورود به بازارهای مالی یا سرمایه‌گذاری مستقیم صورت می‌گیرد. در هر دو مورد زمانی ورود سرمایه صورت می‌گیرد که نرخ بازده سرمایه‌گذاری در داخل بیشتر از خارج باشد، یعنی نرخ بهره داخل بیشتر از خارج باشد. یعنی ورود و خروج سرمایه به بازده سرمایه‌گذاری و نرخ بهره مرتبط است تا نرخ ارز. اما زمانیکه نرخ ارز در حال تغییر باشد ریسک و سود نرخ ارز نیز به ریسک و سود سرمایه‌گذاری‌ها افزوده می‌شود. در کشوری مثل ایران که نرخ ارز به صورت خزندۀ افزایشی است، در نتیجه سود حاصل از افزایش نرخ ارز به سود سرمایه‌گذاری‌ها نیز افزوده می‌شود. این امر، کانال تأثیرگذاری نرخ ارز بر ورود و خروج سرمایه را شکل می‌دهد. البته در ایران از آنجاکه ورود و خروج سرمایه آزادانه شکل نمی‌گیرد و به علت اینکه اثر تحریم‌های موجود در اقتصاد ایران در سری زمانی مورد بررسی، وجود دارد، روند ورود و خروج سرمایه در ایران چندان با معادله فیش هم خوانی ندارد و تابع متغیرهای محیطی بسیاری است. در نتیجه وجود چنین قیدی در مدل، کارایی مدل را پایین می‌آورد. زیرا اقتصاد ایران نشان داده است که این رابطه نظری در عمل به علت عوامل ذکرشده صادق نیست.

اقتصاد ایران شامل درآمدهای نفتی است که این امر آن را از اقتصادهای غیرنفتی مجزا می‌کند. وجود درآمدهای نفتی در مدل‌های ایرانی به آن دلیل است که اثرگذاری درآمدهای نفتی بر اقتصاد با درآمدهای تولیدات دیگر متفاوت است اما در این تحقیق از آنجاکه روابط بلندمدت مورد نظر است و اثرگذاری نرخ ارز مورد تأکید است درآمدهای نفتی را از سایر درآمدهای ارزی جدا نمی‌کنیم. این روند نیز نتایج

به دست آمده از برآورد را بهتر نموده است؛ زیرا شوک‌های نفتی باعث اثرات کوتاه‌مدت در اقتصاد ایران هستند و اثرات بلندمدت همانند اثرات بلندمدت سایر درآمدهاست.

۵-۲. برآورد مدل

براساس مطالب ذکر شده و مدل ماهواره‌ای، متغیرهای مدل را می‌توان به این صورت ارائه کرد:

- y : تولید واقعی ناخالص داخلی؛
- p : شاخص عمومی قیمت‌ها؛
- mp : حجم واقعی پول؛
- ep : نرخ ارز واقعی؛
- k^* : واردات کالاهای سرمایه‌ای؛
- p^* : شاخص عمومی قیمت‌های کالاهای خارجی (کشورهایی که با ایران رابطه تجاری دارند).

براساس مدل ماهواره‌ای، معادله اول که رابطه بلندمدت تولیدی است با تعديل شرایط ایران به این صورت ارائه می‌شود.

$$y = \alpha_1(ep) + \alpha_2(k^*) + \alpha_3(p^*) + \alpha_4 + \varepsilon_{y,t}$$

در این رابطه، سمت چپ معادله نشان‌دهنده تقاضای کل کالا و خدمات در کشور است که مجموع مصرف بخش خصوصی، مخارج مصرفی و سرمایه‌گذاری دولتی، خالص صادرات نفتی و غیرنفتی و مخارج سرمایه‌گذاری بخش خصوصی است؛ در سمت راست رابطه، عوامل تولید قرار دارد که شامل ۳ بخش است. ابتدا متغیر سرمایه است، دوم متغیر نیروی کار و سوم متغیر تکنولوژی یا بهره‌وری نیروی کار است. از آنجاکه متغیرها از تقسیم بر نیروی کار (سرانه) به دست آمده‌اند، متغیر نیروی کار از سمت راست حذف و در بطن متغیرها قرار دارد. متغیر سرمایه نیز همان‌طورکه در مدل ماهواره‌ای توضیح داده شده متغیر ابانته از درجه صفر است و اثر آن در بلندمدت

حذف می شود و از مدل کنار گذاشته می شود. متغیر اصلی که در بلندمدت تعیین کننده تغییرات بلندمدت و روندی تولید است، متغیر تکنولوژی و بهرهوری نیروی کار است که متغیری بروزرا است. به منظور درونزایی در مدل ماهواره‌ای این متغیر، تابعی از تکنولوژی درجهان یا کشورهای طرف تجاری ایران قرار داده شده است. در این تحقیق از آنجاکه واردات کالاهای سرمایه‌ای به ایران، نشان‌دهنده چگونگی جذب تکنولوژی از دنیاست، تکنولوژی را تابعی از واردات کالاهای سرمایه‌ای قرار دادیم که در عمل نتیجه بهتری را حاصل کرد و این متغیر از طرف دیگر جایگزین خوبی برای بخشی از درآمد نفتی است که به عنوان سرمایه قرار می‌گیرد و سرمایه کل را انبیاشته از درجه ۱ می‌کند. تغییر بومی دیگری که در مدل صورت گرفته اثر نرخ ارز در مدل است که در مدل ماهواره‌ای از طریق صادرات و واردات بر طرف چپ معادله اثر گذاشته و از طرف راست از طریق بخشی از درآمدهای ارزی نفت که سرمایه‌گذاری می‌شود، وارد مدل شده است. در مدل این تحقیق علاوه بر این اثر، اثر دیگر که شامل اثر واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای می‌شود نیز وارد مدل شده است. یعنی اثر نرخ ارز به غیر از سمت چپ معادله در سمت راست نیز قرار دارد. با این تفاوت که اثر نرخ ارز در صادرات نفت در کنار اثر نرخ ارز در واردات کالاهای سرمایه‌ای با هم در مدل قرار گرفته است. این امر باعث شده که α_1 ضریب نرخ ارز، برابر ضریب صادرات نفتی در مدل ماهواره‌ای نباشد بلکه برابر با مجموع ضریب صادرات نفت در سرمایه و واردات کالاهای سرمایه‌ای باشد که چون در مدل جاری، درآمد نفتی در سمت راست به صورت تفکیکی از واردات کالاهای سرمایه‌ای قرار ندارد، قید مذکور نیز قرار نگرفته و α_1 آزادانه در مدل قرار دارد.

اثر سطح عمومی قیمت‌های خارج نیز مانند مدل ماهواره‌ای در مدل قرار دارد؛ به این دلیل که تغییرات آن بر واردات کالاهای سرمایه‌ای مؤثر است یا در مدل ماهواره‌ای بر تغییرات تکنولوژی در جهان مؤثر است.

معادله دوم، همان رابطه بلندمدت حجم پول است که به این صورت ارائه می‌شود:

$$mp = \beta_1(p) + \beta_2(y) + \beta_3(ep) + \beta_4 + \varepsilon_{mp,t}$$

این رابطه همانند رابطه موجود در مدل ماهواره‌ای است با این تفاوت که در اقتصاد ایران تغییرات نرخ ارز بر پول پر قدرت در بانک مرکزی و کسری بودجه کاملاً مؤثر است و در نتیجه، نرخ ارز واقعی به مدل افزوده شده است. یعنی حجم پول با توجه به سطح عمومی قیمت‌ها، تولید واقعی در کشور و تغییرات نرخ ارز در بلندمدت تعیین می‌شود. در حقیقت کسری بودجه (علاوه بر درآمد واقعی سرانه که باعث افزایش حجم پول می‌شود) از مهم‌ترین عوامل افزایش حجم پول در بلندمدت است که یک دلیل آن افزایش سطح قیمت‌هاست و دلیل دیگر که می‌تواند عکس عامل اول عمل کند، افزایش نرخ ارز است. معادله سوم همان رابطه بلندمدت تعیین نرخ ارز است که به این صورت ارائه می‌شود:

$$ep = \gamma_1(mp) + \gamma_2(p^*) + \gamma_3 + \varepsilon_{ep,t}$$

این رابطه همانند رابطه موجود در مدل ماهواره‌ای است با این تفاوت که به جای آنکه نرخ ارز، برابر نسبت قیمت‌ها در داخل و خارج باشد تابعی از آن در نظر گرفته شده است. به این دلیل که کنترل مداوم دولت بر نرخ ارز و ورود و خروج کالا به طور مستقیم باعث می‌شود که رابطه برابری قدرت خرید (ppp) به طور کامل در بلندمدت صادق نباشد. افزایش خزنده نرخ ارز عمدتاً به دلیل ناتوانی دولت در ثابت نگهداشتن نرخ ارز است و دلیل اصلی آن این است که حجم پول به صورت خزنده یا جهشی افزایش یابنده است. به همین دلیل حجم پول نیز در این مدل به عنوان متغیر اثرگذار در بلندمدت در رابطه بالا قرار گرفته است.

دو معادله دیگر که در مدل ماهواره‌ای بیان شد به دلیل آنکه در اقتصاد ایران نرخ بهره کاملاً کنترل می‌شود و دستوری تعیین می‌شود، چندان با داده‌های اقتصاد ایران صادق نیست. به همین دلیل به عنوان قید اضافی در مدل قرار نگرفته است.

از لحاظ آماری و اقتصادسنجی باید تعداد مجاز معادلات همگرایی را نیز با داده‌های موجود آزمون کرد و سپس تعداد معادلات همانباشته تئوریک ذکر شده در بالا را به عنوان قید در مدل قرار داد. روش یوهانسن یکی از روش‌های شناخته شده در تعیین تعداد معادلات همانباشته (همگرایی) است. در مرحله اول باید درجهٔ انباشتگی متغیرهای مدل را مشخص کرد. همگی متغیرها (y , p^* , k^* , ep , p , I) یا انباشتگی از درجهٔ یک هستند.^۱

در مرحلهٔ بعد با توجه به تعداد وقفه‌های بهینه باید مرتبهٔ ماتریس داده‌ها را برای یافتن تعداد معادلات همانباشته مجاز موجود در مدل از طریق شاخص‌های آکایک یا شوارترز به دست آورد. از آنچاکه تعداد وقفه‌ها در تعیین مرتبهٔ ماتریس داده‌ها مؤثر است در شیوهٔ یوهانسن ابتدا باید تعداد وقفه‌های بهینه به دست آید و سپس با درنظر گرفتن وقفهٔ بهینه شاخص‌های مذکور را محاسبه کرد. روش مورد استفاده در این تحقیق برای به دست آوردن دقیق‌ترین وقفه برای استفاده در مدل هدف‌گذاری بهترین برآورد از لحاظ معناداری کلی مدل، ضرایب و آزمون‌های پسماند مدل است. برای اساس در حدود ۲۰۰ تخمین در حالات مختلف قیود، وقفه، متغیرها و ... انجام پذیرفت و بهترین وقفه از لحاظ بهترین وضعیت معناداری مدل به صورت $0-0$ به دست آمد. این نتایج معادل است با ۳ معادله همانباشته که از طریق شاخص آکایک به دست آمد (خامسیان، ۱۳۹۱) و به این معناست که در ماتریس مجموع متغیرها و داده‌ها حداقل ۳ معادله همانباشته وجود دارد. در نتیجه، همان سه معادله مذکور که با شرایط ایران سازگارتر است به عنوان قیود تئوریک در قالب مدل ماهواره‌ای به عنوان معادلات همانباشته مناسب است. در نتیجه سیستم معادلات مدل به این صورت است:

$$y = \alpha_1(ep) + \alpha_2(k^*) + \alpha_3(p^*) + \alpha_4 + \varepsilon_{y,t}$$

۱. برای اطلاعات بیشتر از جدول نتایج نرم‌افزار ر.ک به: خامسیان، ۱۳۹۱.

$$mp = \beta_y(p) + \beta_y(y) + \beta_y(ep) + \beta_y + \varepsilon_{mp,t}$$

$$ep = \gamma_y(mp) + \gamma_y(p^*) + \gamma_y + \varepsilon_{ep,t}$$

معادلات سیستمی بالا به صورت فرم ماتریسی به شکل زیر قبل استخراج است:

$$\delta = \begin{pmatrix} -1 & \alpha_y & \alpha_y & \alpha_y \\ \beta_y & -1 & \beta_y & \cdot \\ \cdot & \gamma_y & -1 & \cdot \\ & & & \gamma_y \end{pmatrix}$$

$$\varepsilon = \delta' X_t - C - \eta t$$

$$X_t = (y_t, m_p_t, e_p_t, p_t, k_t^*, e_t^*)$$

$$C = (C_y, C_{m_p}, C_{e_p}),$$

$$\eta = (\eta_y, \eta_{m_p}, \eta_{e_p}),$$

$$\varepsilon = (\varepsilon_{y,t}, \varepsilon_{m_p,t}, \varepsilon_{e_p,t})$$

ماتریس δ نشان‌دهنده قیدهای بلندمدت مدل مورد برآورد است. با توجه به روش

خودرگرسیونی و قیدهای همانباشه مذکور، نتایج برآورد به صورت به دست آمده:

جدول ۱. برآورد ضرایب بلندمدت مدل

LR test for binding restrictions (rank=۳):			
Chi-Square (۱)	۲/۶۲۶۷۲۳		
Probability	•/۱۰۵۰۷۸		
y (-1)	•/.....	-•/••••• (•/•••••) [-•/•••••]	•/.....
mp (-1)	•/.....	•/..... (•/•••••) [-•/•••••]	-•/••••• (•/•••••) [-•/•••••]
ep (-1)	•/••••• (•/•••••) [•/•••••]	•/••••• (•/•••••) [•/•••••]	•/.....
k^*(-1)	-•/••••• (•/•••••) [-•/•••••]	•/.....	•/.....

ادامه جدول ۱. برآورد ضرایب بلندمدت مدل

$p(-1)$	•/.....	•/۵۳۴۴۲۹ (•/۱۵۴۲۷) [•/۴۶۴۱۹]	•/.....
$p^*(-1)$	۵/۵۰۷۴۱۵ (•/۵۹۷۱۸) [•/۲۲۲۳۸]	•/.....	۷/۳۶۸۷۲۸ (•/۹۰۵۵۰) [•/۱۳۷۷۳]
@TREND(۴۰)	-•/۱۳۳۹۵۱	-•/۱۱۱۴۹۴	-•/۰۵۹۵۴۸
C	-۲۲/۰۰۲۷۲	•/۸۳۵۳۲۳	-۱۰/۲۹۶۴۰

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، نتایج آزمون LM نشان می‌دهد که قیدهای لحاظشده در مدل مناسب است. همچنین نتایج آزمون‌های پسمندها، همگی در سطح معناداری ۵٪ رد شده‌اند که نشان‌دهنده صحیح بودن برآورد است.

براساس نتایج بالا روابط بلندمدت را می‌توان به این صورت بازنویسی کرد:

$$y = •/۹۳۹۳۰۳(ep) + -•/۳۷۶۸۴۲(k^*) + ۵/۵۰۷۴۱۵(p^*) + -۲۲/۰۰۲۷۲ + -•/۱۳۳۹۵۱(t) + \varepsilon_{y,t}$$

$$mp = •/۵۳۴۴۲۹(p) + -•/۷۰۱۲۲۵(y) + •/۶۲۹۱۵۹(ep) + •/۸۳۵۳۲۳ + -•/۱۱۱۴۹۴(t) + \varepsilon_{mp,t}$$

$$ep = -•/۱۴۰۹۳۳(mp) + ۷/۳۶۸۷۲۸(p^*) + -•/۲۹۶۴۰ + -•/۰۵۹۵۴۸(t) + \varepsilon_{ep,t}$$

همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود، ضرایب بلندمدت y و mp، ep، p، p* در سطح معناداری ۵٪ معنادار هستند و علایم ضرایب مطابق انتظارات تئوری است. نتایج، نشان‌دهنده رابطه منفی تولید با نرخ ارز است.

یعنی افزایش نرخ ارز در بلندمدت با توجه به فرض ثبات ساختار اقتصادی ایران (بدین گونه که هست) باعث کاهش تولید می‌شود؛ به این دلیل که فشار افزایش نرخ ارز (در اثر افزایش قیمت کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای) بر تولید بیشتر از اثر افزایش صادرات و کاهش واردات کالاهای مصرفی در جهت بهبود تولید است. در نتیجه بهمنظور بهبود وضعیت تولید در رقابت با کالاهای خارجی و صادرات بیشتر و واردات کمتر ابتدا باید واپسگی تولید به کالاهای واسطه‌ای و اولیه خارج از کشور را کاهش داد.

بهمنظور ارتباط پویایی‌های کوتاه‌مدت متغیرها با روابط بلندمدت می‌توان از برآورد فرم تصحیح خطاب استفاده کرد. مدل کلی تصحیح خطاب به این صورت است:

$$dX_i = c_i + \alpha_i trend + \beta_i dum1 + \gamma_i dum2 + \delta_{\downarrow,i} ecm1 + \delta_{\uparrow,i} ecm2 + \delta_{\leftrightarrow,i} ecm3 + \varepsilon \quad (i=1, \dots, 6)$$

مربوط به انحرافات متغیرها از معادله بلندمدت اول و $ecm1$ مربوط به انحرافات متغیرها از معادله بلندمدت دوم و $ecm3$ مربوط به انحرافات متغیرها از معادله بلندمدت سوم است. ضرایب مربوطه میزان سرعت تعدیل انحرافات کوتاه‌مدت از وضعیت بلندمدت نسبت به هریک از معادلات بلندمدت را نشان می‌دهد. بنابراین تغییرات پویای کوتاه هریک از متغیرها متأثر از سه عدم‌تعادل مربوط به روابط تعادلی بلندمدت است. نتایج بدست‌آمده از برآورد ضریب تصحیح خطای تولید و ارز نشان‌دهنده این امر است که تولید در هر دوره ۰/۰۵ از انحراف از معادله اول و ۰/۰۳ از انحراف از معادله دوم و ۰/۰۲۵ از انحراف از معادله سوم بلندمدت را تصحیح می‌کند و این ترتیب برای نرخ ارز ۰/۰۷، ۰/۰۲۵ و ۰/۰۲۴ است. (خامسیان، ۱۳۹۱).

۳-۵. کانال‌های تأثیرگذاری نرخ ارز بر تولید حقیقیه در ایران

همان‌طورکه در مبانی نظری ارتباط نرخ ارز با تولید حقیقیه ذکر شد نرخ ارز از طریق تأثیر بر متغیرهای کلان اقتصاد تولید و کل کشور و تغییر در سطح قیمت‌ها در کشور و فعل و انفعالات این متغیرها با سایر متغیرهای کلان بر معادله زیر و سپس حقیقیه مؤثر است:

$$Tn = N(P/(1+\pi)L)$$

یا

$$\ln(Tn) = \ln(N) + \ln(P) + \ln(L) - \ln(1+\pi)$$

میزان مبادلات کل کشور (به صورت ریالی) برابر همان GNP است اما N برابر میزان ریالی بیمه‌نامه‌هاست که تابعی از میزان ریالی مبادلات در کشور است و

بستگی به چگونگی کارایی صنعت بیمه یا تابع تولید بیمه یا همان سرمایه، نیروی کار و نهادها و تکنولوژی بهرهوری صنعت بیمه دارد. در نتیجه میتوان نوشت:

$$N = \alpha(GDP)$$

$$\alpha = f(K, L, A)$$

که در رابطه بالا α میزان کارایی صنعت بیمه است که به وسعت شرکت‌ها (که سرمایه (k) یا نیروی کار (L) مقیاس آن میتواند باشد) و تکنولوژی (A) در شرکت‌های بیمه در صنعت بیمه مرتبط است. در نتیجه مدل کلی را میتوان به این صورت ارائه کرد:

$$Tn = f(GDP, K, L, P, \pi, A)$$

-K: سرمایه سرانه هر شرکت؛

-L: میزان خسارات؛

-P: احتمال خسارت در کشور؛

- π : تورم؛

-A: پسمند مولد یا تکنولوژی است که به صورت بروزرا در نظر گرفته می‌شود.

مدل اقتصادسنجی که قادر باشد مدل تکمعادله‌ای بالا را (که قیدهای نظری نیز دارد) برآورد کند، مدل ARDL است که میتوان ضرایب بلندمدت آنرا در فرم بلندمدت به دست آورد. وقفه بهینه در برآورد نیز همانند روش قبلی از شیوه بهترین وقفه در دستیابی به مناسب‌ترین مدل در معناداری مدل و ضرایب استفاده شد و بهترین نتیجه از برآورد در حالات مختلف به این صورت به دست آمد:

جدول ۲. ضرایب مدل ARDL

Dependent variable is Tn			
Regressor	Coefficient	Standard Error	T-Ratio[Prob]
Tn(-1)	۰/۴۱۹۵۱	۰/۰۶۸۵۸	۲/۴۸۸۵ [۰/۰۲۹]
GDP	۰/۳۵۱۸۲	۰/۰۴۲۶۷	۲/۶۳۴۰ [۰/۰۲۲]
K	۰/۰۷۲۷۱۶	۰/۰۰۸۱۳	۱/۹۱۳۷۳ [۰/۰۹۳]
L	۱/۱۰۰۳	۰/۰۱۶۹۳	۴/۴۵۶۰ [۰/۰۰۱]
P	-۱۴۸۲۰۸/۹۴۴	۶۵/۹۵۵۳	-۱/۷۱۳۳ [۰/۱۱۲]
P(-1)	۱۱۴۷۵۳/۸	۱۱۳/۶۶۴۳۲	۲/۵۷۲۲ [۰/۰۲۴]
π	-۴۰۵۱/۸	۸۷/۲۶۴۵۳	-۱/۹۸۷۱۷ [۰/۰۶۷]

برای حصول اطمینان از نتیجه فوق باید فرضیه زیر مورد آزمون قرار گیرد:

$$1) \quad H_0: \alpha_i - 1 \geq 0 \\ H_1: \alpha_i - 1 < 0$$

ملاک آزمون این فرضیه به این صورت تعریف می‌شود:

$$t = \frac{\sum_{i=1}^s \hat{\alpha}_i - 1}{\sqrt{\sum_{i=1}^s Se\hat{\alpha}_i}}$$

$$t = \frac{۰/۴۱۹۵۱ - ۱}{\sqrt{۰/۰۶۸۵۸}} = -۸/۴۶۴۴۲$$

باتوجه به اینکه قدر مطلق آماره t محاسبه شده از قدر مطلق آماره دولادو و مستر در تمامی سطوح معنی داری بیشتر است، می‌توان نتیجه گرفت که یک رابطه تعادلی بلندمدت بین تولید حقیقی و متغیرهای توضیحی وجود دارد.

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود و انتظار می‌رود، تأثیر تولید واقعی در کشور (شامل تولید و سطح قیمت‌ها) بر تولید حقیقی در کشور ثابت است، یعنی کاهش تولید واقعی در کشور در بلندمدت باعث کاهش تولید حقیقی در کشور

می شود. همچنین معادله بلندمدت تولید حق بیمه را می توان به این صورت بازنویسی کرد:

$$Tn = 0.6702GDP + 0.12527K + 1.8956L - 57632 / 7P - 6979 / 9\pi$$

درنهایت می توان نتیجه گرفت که در بلندمدت با افزایش نرخ ارز از دو کanal اثرگذاری نرخ ارز بر حق بیمه های تولیدی که یکی تولید کل کشور و دیگری سطح قیمت هاست، تولید حق بیمه در کشور کاهش می یابد.

پس می توان گفت افزایش بی برنامه نرخ ارز توسط دولت چنانچه بدون لحاظ بازسازی ساختار اقتصادی انجام گیرد همچنان که باعث لطمہ به تولید در کل کشور می شود باعث صدمه به صنعت بیمه نیز هم از طریق کاهش تولیدات مورد بیمه و هم از طریق افزایش قیمت های مورد خسارت و حق بیمه ها می گردد.

همچنین می توان با برآورد فرم تصحیح خطای ارتباط پویای های کوتاه مدت متغیرها با بلندمدت را به دست آورد. نتایج برآورد ECM، ضریب ecm را برابر -0.58 ارائه داده است و در سطح 0.05 معنادار است. این ضریب نشان می دهد که حدود 50% از عدم تعادل در یک دوره، در دوره بعد تعديل می شود. (خامسیان، ۱۳۹۱).

۶. خلاصه و نتیجه گیری

باتوجه به نظرات متفاوت کارشناسان در زمینه افزایش نرخ ارز یا جلوگیری از افزایش آن در شرایط اقتصاد دوران تحریم، در این تحقیق به چگونگی اثرگذاری تغییرات نرخ ارز بر تولید و رونق در کشور و به خصوص تأثیر این تغییرات بر وضعیت صنعت بیمه پرداخته شده است. در گام اول از طریق مدل سازی ماهواره ای و برآورد آن از طریق مدل خود رگرسیونی همانباشه بر اثرگذاری افزایش نرخ ارز بر تولید در کشور در بلندمدت پرداخته شد که نتایج برآورد نشان از این دارد که به علت واپشتگی شدید تولیدات در داخل به کالاهای سرمایه ای و واسطه ای وارد شده از خارج، افزایش نرخ ارز مطابق آنچه که به نظر می رسد، نیست؛ یعنی افزایش نرخ ارز

فرصت رقابت بهتری برای کالاهای داخل نسبت به خارج ایجاد نمی‌کند و باعث افزایش صادرات و تولید نمی‌گردد و چه بسا باعث کاهش آن می‌شود. همچنین در گام دوم در تحقیق از طریق مدل‌سازی حقیقت‌های تولیدی در ایران به اثرگذاری کاهش تولید در کشور در اثر کاهش نرخ ارز و اثر آن بر تولید حقیقت‌های در ایران پرداخته شد. نتیجه این برآورد کاهش تولید حقیقت‌های در بلندمدت در نتیجه کاهش تولید در کشور است. درنهایت نتیجه اثر منفی افزایش نرخ ارز بر تولید حقیقت‌های در کشور است. این نتیجه نشان می‌دهد که سیاست‌های افزایش نرخ ارز به منظور افزایش قدرت رقابت تولیدات داخل با خارج با وجود این ساختار تولیدی در ایران چندان سیاست‌مداران را به هدف نمی‌رساند و همچنین اجرای این سیاست چنانچه به خاطر کاهش احتمالی ذخایر ارزی در ایران باشد باید بسیار محتاطانه و با توجه به چگونگی اثرات آن و بهای ایجادشده صورت گیرد.

منابع

۱. استوندن، ب. و وین، ۵. ۱۳۸۳. راهنمای نوین اقتصاد کلان؛ ترجمه منصور خلیلی عراقی و علی سوری، نشر برادران.
۲. بهرامی، ج.، ۱۳۷۷. نحوه انتقال خصیه‌های نفتی در نظام‌های ارزی گوناگون و عملکرد سیاست‌های تثبیت، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده اقتصاد.
۳. پدرام، م.، ۱۳۷۷. بررسی تأثیر کاهش نرخ واقعی ارز بر سطح تولید در ایران طی سال‌های (۱۳۵۱-۱۳۷۴)، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی.
۴. خامسیان، ف.، ۱۳۹۱. اثرات بلندمدت تغییرات نرخ ارز بر تولید، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده اقتصاد.
۵. خلیلی عراقی، م. و صدر، ع.، ۱۳۸۳، راهنمای نوین اقتصاد کلان، انتشارات برادران.
۶. شاکری، ع.، ۱۳۹۰. بررسی نرخ ارز در ایران، اتفاق بازارگانی ایران.
۷. عسکری، م.، و توفیقی، ح.، ۱۳۸۸. شناسایی عوامل مؤثر بر نامیزانی نرخ ارز و تأثیر آن بر رشد اقتصادی ایران، پژوهشنامه اقتصادی.

۸. محمدی، ت. و غلامی، الف. ۱۳۸۳. بررسی تأثیر سیاست یکسان‌سازی نرخ ارز بر متغیرهای اساسی کلان اقتصادی، پژوهشنامه اقتصادی.
۹. نیلی، م. و کنعانی، ع.ر. ۱۳۸۶. برآورد میزان ثبات بازار ارز در ایران، <http://www.sid.ir>[Accessed 5 Apr 2012]
10. Berg, A. and Yanliang, M., 2010. *The real exchange rate and growth*, IMF. Working Paper (march 2010).
11. Cummius, J.D. and Doherty N.A., 2005. *The economics of insurance intermediaries*, Wharton School University of Pennsylvania.
12. Dornbusch, R., 1987. *Exchabge Rate and Prices*. 77, March 1987. pp.93-106.
13. Edwards, S., 1989. *real exchanye rates in developing countries*, NBER Working Paper, no. 2250.
14. Eichengreen, B., 2008. *The real exchange rate and economic growth*. Word Bank, Commission on Growth and Development, Worming Paper, no.4.
15. Garratt, A., Lee, K., Pesaran, H. and Shin,Y., 2006. *Global and national macroeconometrics modeling*, p. 35-65.
16. Henry, P. B., 2008. Comments on dani rodrik. *The Real Exchange Rate and Economic Growth*, *Brookings Papers on Economic Activity*, 2.
17. Pesaran , H. and Esfahani, H.S., 2009. *Oil export and The iranian economy*. CES Working Paper, no.2843
18. Razin, O. and Collins S., 1997, *Real exchange rate misalignments and growth*, Georgetown University.
19. Rees, R. and Wambach, 2007. The microeconomics of insurance. *The Essence of knowledge*, 4, A., p.60-110
20. Rodrik, D., 2008. The real exchange rato and economic growth. *Brooking Papers*, Fall 2008, pp. 365–412.
21. Woodford, M., 2008. Comments on Dani Rodrik, The real exchange rate and economic growth. *Brookings Papers on Economic Activity*, 2, pp. 420–39.